

UITGEBOKT

7 November

49

B. 72633

VIII. Tz.7.

een

OFFICIEEL

Vergadering "Nationaal
Jongeren Verbond"

Ik heb de eer Uwe Excellentie hiernaevens ter kennisgeving
aan te bieden een verslag van de op 24 October j.l. door het
"Nationaal Jongeren Verbond" (N.J.V.) te 's-Gravenhage gehouden
openbare vergadering, naar de inhoud waarvan ter bekorting ver-
wezen moge worden.

HET HOOFD VAN DE DIENST,

AAN:

Z. de Minister President,
Z.E.de Minister van Binnenlandse Zaken,
Z.E.de Minister van Buitenlandse Zaken,
Z.E.de Minister van Overzeese Gebiedsdelen,
te
's-GRAVENHAGE.

Mr.L.Kinthoven.

27 October 1949

Op Maandag 24 October 1949 werd in het gebouw voor Kunsten en Wetenschappen te 's-Gravenhage een openbare vergadering gehouden onder auspiciën van de afdeling Den Haag van het Nationaal Jongeren Verbond.

Zoals bekend zou op 15 October 1949 een dergelijke vergadering worden gehouden in de Kurzaal, doch deze kon destijds niet doorgaan wegens het feit, dat de Regering bezwaren had gemaakt om bedoelde zaal voor die vergadering te gebruiken.

Het gebouw voor K. en W. was, met uitzondering van de tribune, geheel gevuld, zodat naar schatting ongeveer 1900 bezoekers aanwezig waren.

De sprekers op deze vergadering waren:

Herman COENRADI, algemeen voorzitter van het N.J.V.,

Luitenant-Admiraal b.d. C.E.L. HELFRICH,

Dr. W.H.K. THUILLETAU DE MOYEN en

H.A. DREHOF, terwijl medewerking werd verleend door de band "De Residentie" van het N.J.V.

Het lag aanvankelijk in de bedoeling dat ook vertegenwoordigers van de zgn. "Gewichtige Belangen" het woord zouden voeren, doch dezen waren blijkens de aankondiging door omstandigheden verhinderd,

Omstreeks 20.15 uur werd de vergadering geopend door H. COENRADI voornoemd.

Nadat hij de aanwezigen welkom had gezegd, hield spreker een felle rede tegen het beleid van de regering inzake de Indonesische kwestie.

Spreker ageerde eveneens fel tegen - zoals hij het noemde - het misbruik van macht door de Regering bij monde van de Secretaris-Generaal van Binnenlandse Zaken, Dr. M.J. PRIESER, gepleegd ten aanzien van de Kurzaal-kwestie.

Hij noemde de Ministers regeringslopers.

Het beleid van de Regering ten aanzien van Indonesië voert tot chaos, aldus spreker en wij zullen daartegen tot het laatste ogenblik blijven strijden.

Speciaal de Partij van de Arbeid en de K.V.P. moest het in de rede van COENRADI ontgelden.

De Regering heeft ons het gebruik van de Kurzaal ontzegd, aldus spreker, omdat het toestaan van onze vergadering in die zaal onhoeffelijk zou zijn tegenover de gedelegeerden van de F.T.C., doch de Regering is zelf zo onhoeffelijk mogelijk tegenover de vertegenwoordigers van de zgn. "Gewichtige Belangen".

Vervolgens werd het woord gevoerd door Luitenant-Admiraal b.d. HELFRICH, die sprak over de maritieme waarde van Indonesië. Spreker herinnerde aan het zeegevecht in de Indonesische wateren in 1942. Wij hebben daar gevochten voor een land waar vrede en welvaart heerste, aldus spreker. Wij hebben gevochten en verloren, doch wij zijn weer teruggelaten om onze beste krachten te wijden aan een ontredderd land. Het lag in onze bedoeling om opnieuw orde en welvaart te brengen. Wij waren er vóór een werkelijke Unie te scheppen, doch zonder steun van de Marshall-dollars. Het heeft echter tot op heden niet zo mogen zijn. Het communisme kreeg de nodige invloed in Indonesië. Er werd verdeeldheid gebracht. Roof, plundering en corruptie waren er aan de orde van de dag. Men sprak lange reeksen van woorden, die door geen enkele gewone man konden worden begrepen. Het ontbrak de Regering aan ruggegraat. Er werd geconfereerd met lieden die met de Japen hadden samengewerkt. Er heerst in het algemeen partijgheid tegenover Nederland. Wel wil men koloniën teruggeven aan een voormalige vijand, doch men ontneemt deze aan een bondgenoot als Nederland. Men mist blijkbaar ook het juiste inzicht in het maritieme belang van Indonesië.

De Koninklijke Marine kan daar onschatbare diensten bewijzen, terwijl de republiek vele jaren nodig zou hebben om een degelijke vloot te bouwen. Het is ver met Nederland gekomen.

De stellig komende reactie in Nederland zal verschrikkelijk zijn en vooral voor de jeugd.

Men mag echter tegen een en ander niet ageren, want dan is men revolutionair of niet voldoende verlicht. Wij hebben echter de plicht om tegen de onrechtmatigheid te strijden. Waar blijft in deze de stem van onze intelligente jongemannen, van de studenten? Gaan zij met het onrecht asscord? Dan verdient ons volk ook niets beter dan chaos en armoede. God geve, dat Uw ogen sindelijk open gaan".

Hierna werd het woord gevoerd door DR. FEUILLETAN DE BRUYN, die sprak over de mogelijkheden van Nieuw-Guinea.

Spreker wies op het belang van Nieuw-Guinea voor Nederland en de Indonesische Nederlanders, die straks niet meer in Indonesië kunnen blijven. Men staat echter thans op het punt om ook de bewoners van Nieuw-Guinea en andere eilanden te verraden. Wij hebben daar in Indonesië de slechtste Gouverneur sinds 3½ eeuw.

Nadat deze spreker ook nog had gewezen op het grote strategische belang van Nieuw-Guinea, op het communistische gevaar van de zijde van India en op de "nonsens" van een Atlantisch Pact, besloot hij zijn rede en werd gedurende een kwartier gepauseerd.

Vervolgens sprak H.A. JONSHOF, journalist, over het onderwerp: "Wat zijn tot op dit moment de resultaten van de N.T.C.".

Spreker verklaarde, dat de regering een soevereine minachting toont voor hetgeen vorige geslachten hebben gepresteerd. De handelingen van deze regering zijn in strijd met de gerechtigheid, zonder welke geen staat kan bestaan. Dat onze hulp aan Indonesië zover gaat, dat zelfs de T.N.I. gesubsidieerd wordt is onbegrijpelijk. (Gercep uit de zaal "Schande"). De in de Indonesische kwestie gevoerde politiek is van sinistere aard. Talloze figuren hebben toezeggingen gedaan, doch geen belofte werd nagekomen. Het Parlement wordt volkomen genegeerd en gedegradeerd tot een machine. De Partij van de Arbeid en de K.V.P. werken samen, hoewel beide in wezen vreemd aan elkaar zijn. Het is als een gemengd huwelijk. De constructie van de Nederlandse staat is gebaseerd op het samengaan van Nederland en Indonesië. Op het meest kritieke moment heeft men deze basis losgemaakt. Souvereiniteit kan alleen worden overgedragen als die waarborgen aanwezig zijn, welke de Grondwet eist. De regering moet terugkeren op deze heilige weg. Dat is ook beleidsnoodzaak, omdat de soevereiniteit niet moet worden overgedragen aan slechte en incompetenten mensen. Het is pervers aan Djokja al onze rechten af te staan, zonder enige zekerheid. Wordt ons land door Amerika gedwongen deze koers te volgen? In dat geval zijn wij niet waard zelf te beschikken en zijn wij corrupt door de Amerikaanse dollars. Doch wij kunnen dat niet aannemen.

Tijdens de tweede politieke actie liep de Partij van de Arbeid naar de Amerikaanse Ambassade om interventie te vragen om deze actie te beëindigen. De vijand van de Nederlandse Staat is het Nederlandse Volk zelf. Het bederf in zichzelf openbaart zich het eerst in rechtsbederf. Wij wensen een politiek welke voert tot welvaart, rust en bestaanszekerheid.

De voorzitter sloot de vergadering met enkele woorden en vervolgens werd de taptoe geblazen en een "saluut" aan de militairen in Indonesië gebracht. Het 1e en 2e couplet van het Wilhelmus werd door de aanwezigen staande gezongen.

Bij de uitgang werd gecollecteerd voor het propagandafonds van het N.J.V. De stemming der vergadering was zeer enthousiast en er werd herhaaldelijk luid en langdurig geapplaudisseerd. Na de rede van de voorzitter vormde het ordepersoneel een spreekkoor met de volgende zin: "Ons land raakt aan lagerwal, deze Regering moet ten val".